

Sygnatura akt VIII C 1127/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28-01-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant:Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: (...)á r. z. s. w. L. (1) (Wielkie Księstwo Luksemburga)

przeciwko: S. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 maja 2013 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa (...) S.ar. z. s. w. L. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego S. J.kwoty 337,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- Kwoty 37,90 zł od dnia 31 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 37,90 zł od dnia 31 grudnia 2009 do dnia zapłaty;
- Kwoty 20,00 zł od dnia 31 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 20,00 zł od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 37,90 zł od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 20,00 zł od dnia 31 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 20,00 zł od dnia 1 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 37,90 zł od dnia 31 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 10,01 zł od dnia 1 maja 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 37,90 zł od dnia 1 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 20,00 zł od dnia 31 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty;
- Kwoty 37,90 zł od dnia 1 maja 2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na podstawie umowy cesji przejęła od (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Wskazała, iż zadłużenie pozwanego wynika z następujących dokumentów finansowych:

- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 37,90 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 20,00 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 20,00 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 37,90 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 20,00 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 20,00 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 37,90 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 10,01 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 37,90 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 20,00 zł;
- Faktury nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającej na kwotę 37,90 zł.

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013 r., wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał rozpoznanie niniejszej sprawy tutejszemu Sądowi.

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2013 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, iż zaprzestał płacenia za świadczone usługi ponieważ dekoder został zakodowany w grudniu 2009 r. i nie mógł oglądać telewizji. Na rozprawie w dniu 28 stycznia 2014 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę, na podstawie której Cyfrowy P. zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych.

Z tytułu świadczonych usług (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił następujące faktury VAT:

- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 37,90 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 grudnia 2009 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 20,00 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 marca 2010 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 20,00 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 listopada 2009 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 37,90 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 listopada 2009 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 20,00 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 stycznia 2010 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 20,00 zł, której termin płatności przypadał na dzień 28 lutego 2010 r.;

- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 37,90 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 stycznia 2010 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 10,01 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 kwietnia 2010 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 37,90 zł, której termin płatności przypadał na dzień 28 lutego 2010 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 20,00 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 grudnia 2009 r.;
- Fakturę nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., opiewającą na kwotę 37,90 zł, której termin płatności przypadał na dzień 30 kwietnia 2010 r.

W dniu 3 lipca 2012 r. strona powodowa zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności wynikających ze wskazanych faktur.

Okoliczności bezsporne

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, w związku z czym podlegało oddaleniu.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy zawartej przez pozwanego z (...) S.A. oraz z faktu nabycia przez nią wierzytelności wynikającej z tej umowy.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa wskazując, iż (...) S.A. nie wywiązał się z obowiązków nałożonych umową, albowiem dekoder został zablokowany i nie miał on możliwości korzystania z usług objętych umową. Ponadto podniósł, iż roszczenie strony powodowej uległo przedawnieniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała, iż przysługuje jej roszczenie objęte żądaniem pozwu. Pozwany zakwestionował bowiem fakt, iż (...) S.A. wywiązał się z obowiązku nałożonego umową. Zgodnie zaś z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a więc wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu, to na stronie powodowej spoczywał obowiązek przedłożenia dowodów, iż wierzyciel pierwotny wykonał zobowiązanie objęte umową, a w konsekwencji był uprawniony do wystawienia faktur wskazanych w pozwie. W ocenie Sądu strona powodowa obowiązkowi temu nie sprostała. Pomimo, iż Sąd na rozprawie w dniu 21 listopada 2013 r., zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do ustosunkowania się do zgłoszonego zarzutu strona powodowa nie wywiązała się z nałożonego obowiązku.

W ocenie Sądu na uwzględnienie zasługiwał również podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

W rozpoznawanej sprawie roszczenie dochodzone pozwem było wymagalne w całości, czyli w zakresie kwoty 337,41 zł w dniu 30 kwietnia 2010 r. Natomiast poszczególne kwoty wynikające z kolejnych faktur były wymagalne już w terminie wcześniejszym

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął dla roszczenia wynikającego z pierwszej z faktur z dniem 30 listopada 2012 r. oraz z dniem 30 kwietnia 2013 r. w stosunku do roszczenia wynikającego z ostatniej z faktur. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono dopiero w dniu 15 maja 2013 r., a więc w momencie gdy roszczenie było już przedawnione.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.